

Horia Dumitrescu

ISTORICUL GHEORGHE BUZATU LA 70 DE ANI

La 70 de ani, cărturarul Gheorghe Buzatu, omul care și-a făcut din descifrarea meandrelor istoriei contemporane, românești și universale, crezul existenței sale, se prezintă în fața istoriografiei naționale cu o operă încheată, vastă prin cuprinderea de date, evenimente, semnificații și învățăminte.

Conturul numelui său se distinge și se alătură celorlalți istorici de seamă ai Neamului, lăsând viitorimii o moștenire incontestabilă a contemporaneității la tezaurul cultural al țării.

Impresionanta-i operă, însemnând zeci de cărți de sine stătătoare, capitole din *Istoria Românilor*, tratatul Academiei Române, din *Istoria Senatului României*, peste 500 de studii, micromonografii, articole, comentarii publicate în revistele de specialitate sau de cultură din țară și din străinătate, ediții de documente, mărturii, jurnale ale unor mari personalități istorice și culturale românești, activitatea editorială și participarea la numeroase reuniuni științifice interne și internaționale pe teme de istorie culturală și civilizație umană, îl așează, fără tăgadă, în rândul marilor personalități ale științei istorice europene.

Cu o asemenea operă, recunoașterea ca atare a personalității istoricului Gheorghe Buzatu nu putea să întârzie. Primește premiile Academiei Române în anii 1981 și 1983. Premiul de excelență al UNESCO, în 1999. Este ales vicepreședinte al Comisiei Internaționale pentru Istoria relațiilor internaționale, cu sediul în Italia (1985), al Asociației Americane de Istorie (1996-1998), al Comitetului Român pentru Istoria celui de-Al Doilea Război Mondial (1995), al Clubului istoricilor „Nicolae Iorga” (2000), al Comisiei Române de Istorie Militară.

Director între 1992 – 2009, al Centrului de Istorie și Civilizație Europeană – Filiala Academiei Române din Iași, redactor-șef al revistei acestui Centru – **Europa XXI**, profesor universitar la Craiova și Constanța, prin activitatea-i didactică și de coordonare științifică a numeroase reviste și publicații, omul Gheorghe Buzatu și-a întregit personalitatea cu atributul unui distins profesor și mentor, dăruindu-se fără preget celor pentru care Istoria înseamnă profesie, pasiune, chemare în a mai adăuga o pagină la Cartea de învățătură a Neamului.

Am schițat în doar câteva linii, personalitatea cultural-științifică a istoricului Gheorghe Buzatu din convingerea intimă că aniversarea celor 70 de ani de viață constituie o sărbătoare a istoriografiei românești contemporane. O sărbătoare pe care o privim și ca nevoia tot mai pregnantă de a ne reconsidera atitudinea față de oamenii care, prin muncă și creație, ne definesc ca neam și cultură într-o lume în care globalizarea estompează tot mai mult

specificul național, individualitatea și creativitatea unui popor, exprimate prin valorile sale umane.

Dar, întorcându-ne la percepția noastră, cei care l-am cunoscut mai îndeaproape și pentru care este model și mentor în scrisul Istoriei, aniversarea o simțim și ne-o dorim a fi sărbătorirea omului Gheorghe Buzatu.

O sărbătorire a Omului care ne-a impresionat prin sinceritatea, dăruirea, onestitatea cu care a statornicit relația de colaborare, de înțelegere, de sprijinire a eforturilor noastre de a ne regăsi, prin scrisul nostru, pe același tărâm al științei istorice.

Acum, la aniversare, se cuvine să mărturisim câteva din gândurile care ne-au frământat, pe măsura adâncirii relației dintre noi, a cunoașterii mai îndeaproape a omului și cărturarului Gheorghe Buzatu.

Firesc și nu de puține ori ne-am întrebat de unde atâta energie, atâta stăruință, atâta îndârjire în atingerea țelurilor propuse, de unde vin resorturile umane, morale și intelectuale care au dat contur omului și istoricului Gheorghe Buzatu.

Poate n-am intuit întru totul adevărul, doar sărbătoritul ne-o poate spune. Noi le așternem, totuși, gândurile și o facem cu sinceritate, din adâncă și atât de meritata prețuire.

Opera și diversitatea preocupărilor istoricului Gheorghe Buzatu, raportate la timpul existențial, ne dau dimensiunea impresionantă a efortului depus, abnegația și înălțimea crezului.

Pentru a găsi răspunsul, am coborât la obârșia omului Gheorghe Buzatu, la locul nașterii, la lumea în care a trăit și primit învățătură.

Născut în lumea satului românesc, dominată de o morală statornicită în timp, în care primează respectul pentru muncă, pentru lucrul temeinic făcut, bucuria de a-i ști rezultatul efortului tău și a-l dăruii semenilor apropiați ori comunității, creația sa nu și-o putea înțelege decât prin rodul muncii, asiduă și permanentă, pentru descoperirea documentului, pătrunderea înțeleșurilor lui, tipărirea spre neuitare.

Omul sfințește locul, spune țaranul român, omul Gheorghe Buzatu și-a sfințit locul, dăruind culturii parte însemnată din istoria contemporană a Neamului său.

Trunchiul sănătos și viguros al Neamului își trage încă seva din sudoarea, lacrimile și sângele românului, datorite țării în momentele sale de cumpănă și supraviețuire.

Crescut în spiritul acestui adevăr, regăsindu-l prin mărturii și documente în desfășurarea celor două războaie mondiale prin care a trecut România, istoricul Gheorghe Buzatu i-a confirmat perenitatea încă odată, așezându-l la temelie scrisului său.

Istoria Neamului a stat dintotdeauna la căpătâiul țaranului român. Descoperită și la căpătâiul său, sorbindu-i învățătura, ostoindu-și setea de cunoaștere din izvoarele ei, Gheorghe Buzatu a stăruit, a descoperit, a scris și și-a înnobilat destinul cu blazonul Istoriei.

Bonom și modest, o modestie pe măsura operei, cu o energie intelectuală debordantă, prefigurând încă zeci de pagini de istorie, împărtășită celor din aceeași breaslă cu dăruire și constanță, Gheorghe Buzatu ni se înfățișează, acum, la 70 de ani, cu o tinerete creativă de invidiat.

Să ne bucurăm deci, noi care ne încumetăm să arăm

ogorul Istoriei, de prilejul acestei sărbători, să ne bucurăm că-i suntem contemporani, să ne bucurăm că ne este model.

Să fim îngăduitori cu societatea de astăzi, ca îndreptățiți judecători, măcinată de felurite crize, din felurite pricini, cu o scară de valori inversată, pentru că noi știm cu certitudine că timpul, în implacabila-i scurgere, va ști să cearnă valorile.

Să avem, dar, încredere în dreapta evaluare a timpului și să-i urăm distinsului cărturar încă mulți ani de viață, de vrednicia cărora ne vom bucura sufletul și mintea, cu prisosință.